

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 334
din 11.03.2008**

Dosar nr.: 745/2007

Petiția nr.: 16366 din data 22.11.2007

Petent: B A A

Obiect: Presupusa faptă de discriminare în urma căreia petentul se consideră victima unui complot politic

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.1.1. B A A , cu domiciliul în localitatea

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

1.2.1 Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, str Buna Vestire nr 1A, loc Ploiești, județul Prahova

II. Obiectul sesizării

2.1. Petentul acuză Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești că nu a aplicat același tratament persoanelor aflate în situații comparabile

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentul susține că a fost tratat în mod discriminatoriu de către organele de cercetare penală, de către Parchet prin neaplicarea în același mod a legii față de el comparativ cu alte persoane.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa cu nr.18160, din 06.12.2007 a fost citat petentul. Petentul a fost citat pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 15.01.2008.

4.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1 Petentul susține că instituția care l-a tratat discriminatoriu este Parchetul sprijinit de Poliție și de unii judecători, la comanda politică a unui senator PSD.

5.1.2 În susținerile sale acesta declară că discriminarea a avut un scop politic deoarece nu se deosebesc decât din punct de vedere al apartenenței politice și eventual al posibilităților financiare, discriminarea poate fi pe aceste doua criterii însa în mod cert are la bază latura politică.

5.1.3 Petentul a fost arestat în 2001 la cererea declarată a unui senator PSD și a fost achitat definitiv în 2005 fără ca să-i fi fost demonstrată vreo vina. În urma faptelor ce i-au fost inscenate petentul a apelat la Curtea de Apel unde i-au fost evaluate probele și a avut caștig de cauză împotriva celor reclamați, însă Înalta Curte de Casație și Justiție a casat în totalitate decizia Curții de Apel.

5.1.4 Petentul a depus o plângere, în data de 22.08.2005, utilizând aceeași modalitate ca și persoana care a depus plângerea împotriva sa în anul 2001. În acea plângere petentul a reclamat că au dispărut din societatea comercială SC "SERVAGROMEC" SA, în cadrul căreia petentul a ocupat funcția de director, aproximativ 100 miliarde lei. În completarea cererii sale petentul solicită să fie respectată aceeași procedură ca și în cazul dosarului care i-a fost inscenat in 2001. Petentul susține că la demersul său Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești a refuzat să aplice aceleași proceduri și nu a cercetat faptele în toate aspectele, prin omisiune și au tratat dosarul discriminatoriu, superficial și incomplet.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, petentul acuză Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești că nu a aplicat același tratament persoanelor aflate în situații comparabile prin neinceperea urmăririi penale împotriva unei persoane care petentul consideră că se afla în aceeași situație cu a lui.

7.1. **În drept**, în analiza faptelor sau actelor de discriminare, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherio and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

7.3. Curtea Constituțională a României a statuat cu valoare de principiu că „principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență. (Vezi Decizia nr.70 din 15 decembrie 1993, Decizia nr.307 din 27 decembrie 1994, Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, Decizia nr.20/2000, Decizia nr.49/2000, Decizia nr.126/2000, Decizia nr.151/2000 si altele) În același sens, cu referire la interpretarea și aplicarea prevederilor art.16 alin.1 si 2 din Constituție, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994 Plenul Curții Constituționale a statuat că „Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmarit nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”.

7.4. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă

la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.5. Față de obiectul petiției, astfel cum rezultă din modul în care este redactată, corelativ circumstanțierii faptelor rațiune tempore, Colegiul Director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de discriminare vizează acte sau fapte care au luat naștere și au produs efecte în cursul anului 2005, în speță adresa cu nr. 153/p/28.11.2005, emisă de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești. În acest sens, Colegiul Director observă că aspectele invocate de petent vizează în opinia sa, faptul că în data de 28.11.2005 a fost emisă rezoluția de neîncepere a urmăririi penale. Din acest fapt, în opinia petentului decurge discriminarea sa, deoarece alte persoane aflate în aceeași situație, au fost tratate diferit, respectiv nu a fost dispusă începerea urmăririi penale împotriva lor.

7.6. În raport cu aceste observații, ipso facto, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director, reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.

7.7. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațiune tempore, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

7.8. Or, față de aspectele reținute mai sus de Colegiul Director în raport cu introducerea petiției înregistrate la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 16366/22.11.2007 și faptele sau actele invocate mai sus (vezi infra parag. 7.5.), Colegiul Director constată că plângerea, sub aspectul respectivelor susțineri este tardiv introdusă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a fost tardiv sesizat cu privire la aspectele prezentate în petiție, conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA - Membru

ISTVAN HALLER – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONITĂ GHEORGHE - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA - Membru

Data redactării 16.05.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

